

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	algtekst
Jõustumise kp:	01.01.2013
Avaldamismärge:	RT I, 15.11.2012, 3

Välja kuulutanud
Vabariigi President
12.11.2012 otsus nr 184

Välisõhu kaitse seaduse ja vedelkütuse seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 07.11.2012

§ 1. Välisõhu kaitse seaduse muutmine

Välisõhu kaitse seaduses tehakse järgmised muudatused:

- 1)kogu seaduse tekstis asendatakse sõnad „saasteallika valdaja” sõnadega „saasteallika käitaja” vastavas käändes;
- 2)kogu seaduse tekstis asendatakse sõnad „põletusseadme valdaja” ja sõnad „seadme valdaja” sõnadega „põletusseadme käitaja” vastavas käändes;
- 3)seadust täiendatakse §-dega 7¹ ja 7² järgmises sõnastuses:

„§ 7¹. Tootmisterritoorium

Tootmisterritoorium käesoleva seaduse tähenduses on kaitse toimimiseks vajalik maa-ala, mis koosneb ühest või mitmest maaüksusest, kus paiknevad saasteallikad ja mida käitab üks või mitu käitajat.

§ 7². Heide

- (1) Heide käesoleva seaduse tähenduses on saasteallikast saasteaine, lõhna, müra, infra- või ultraheli otsene või kaudne välisõhku heitmine.
- (2) Äkkheide käesoleva seaduse tähenduses on paiksest saasteallikast välisõhku eralduva saasteaine järsult suurenenud ühekordne heide, mis võib põhjustada käesoleva seaduse §-de 26 ja 27 alusel inimese tervise kaitseks selle saasteaine kohta kehtestatud välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse lühiajalise ületamise.
- (3) Tehnoloogiline äkkheide käesoleva seaduse tähenduses on tehnoloogiast põhjustatud, sealhulgas seadme käivitamise ja seiskamise ajal tekkiv perioodiline äkkheide, mille kestus on ette nähtud tootmisprotsessi tehnoloogia reglemendis ja mis ei tohi üldjuhul olla rohkem kui kolm korda suurem heitkogusest, mis on lubatud seadme normaalsel töörežiimil.
- (4) Avariiline äkkheide käesoleva seaduse tähenduses on tehniliste süsteemide, püüdeseadmete või tootmistehnoloogia rikke tõttu tekkinud planeerimata äkkheide.”;

4)paragrahvi 34 täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

„(9) Tootmisterritooriumil, kus paiknevad mitme käitaja kaitised, arvestatakse kaitiste koostõju selliselt, et saasteainete eraldumisel kõikide kaitiste saasteallikatest kokku ei tekitata elanikkonnale soovimatut lõhnaaistingut.”;

5)paragrahvi 43 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Saasteaine lubatud heitkogus on arvutuslik normatiiv ajaühiku kohta, mille juures paiksest saasteallikast või ühel tootmisterritooriumil asuvatest saasteallikatest kokku välisõhku suunatud või eraldunud saasteaine kogus ei põhjusta käesoleva seaduse §-de 26 ja 27 alusel inimese tervise kaitseks selle saasteaine kohta kehtestatud

välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamist käitise tootmisterritooriumi piiril ja sellest väljaspool.”;

6)paragrahvi 43 täiendatakse lõikega 1¹järgmises sõnastuses:

„(1¹) Tootmisterritooriumil, kus paiknevad mitme käitaja käitised, arvestatakse käitiste koosmõju selliselt, et iga saasteaine eraldumisel kõikide käitiste saasteallikatest kokku järgitakse tootmisterritooriumi piiril ja sellest väljaspool käesoleva seaduse §-de 26 ja 27 alusel inimese tervise kaitseks selle saasteaine kohta kehtestatud välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust.”;

7)paragrahvi 52 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 52. Väeveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heidete summaarsed piirkogused ning heitkoguste vähendamise riiklik programm”;

8)paragrahvi 52 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

9)paragrahvi 52 täiendatakse lõigetega 3–7 järgmises sõnastuses:

„(3) Keskkonnaministeerium korraldab käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud saasteainete heitkoguste vähendamise riikliku programmi koostamist. Programmi koostamise menetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse avatud menetluse sätteid.

(4) Saasteainete heitkoguste vähendamise riiklik programm sisaldab vähemalt:

- 1) saasteainete heitkoguste vähendamise meetmeid, nende rakendamise tähtaegu ja andmeid meetmete maksumuse kohta;
- 2) andmeid saasteainete tegelike heitkoguste kohta ja saasteainete heitkoguste prognoosi pärast meetmete rakendamist.

(5) Heitkoguste vähendamise riikliku programmi kinnitab keskkonnaminister.

(6) Keskkonnaministeerium avalikustab heitkoguste vähendamise riikliku programmi oma veebilehel.

(7) Keskkonnaministeerium vaatab heitkoguste vähendamise riikliku programmi üle vähemalt iga viie aasta järel ja vajaduse korral täiendab seda.”;

10)seadust täiendatakse §-ga 56¹järgmises sõnastuses:

„§ 56¹. Maanteetranspordis kasutatavate rehvide märgistamine

Maanteetranspordis kasutatavad rehvid märgistatakse madala mürataseme, kütusesäästlikkuse ja ohutuse eesmärgil rehvide parameetrite kohta ühtlustatud teabe andmiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1222/2009 rehvide kütusesäästlikkuse ja muude oluliste parameetrite märgistamise kohta (ELT L 342, 22.12.2009, lk 46–58).”;

11)paragrahvi 57 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) lennuoperatsioonide arv õhusõidukite tüüpide kaupa ja nende jagunemine lennutüübina riikidevaheliseks või riigisiseseks lennuks iga lennujaama kohta eraldi;”;

12)paragrahvi 57 lõike 1 punkt 3 tunnistatakse kehtetuks;

13)paragrahvi 58 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Saasteainete heitkoguste piiramise eesmärgil kehtestab keskkonnaminister määrusega vedelkütuste kohta esitatavad keskkonnanõuded, biokütuste säästlikkuse kriteeriumid, vedelkütuste keskkonnanõuetele vastavuse seire ja aruandmise korra ning biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise määramise meetodika.”;

14)paragrahvi 58 täiendatakse lõigetega 2¹–2³järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud määrusega kehtestatakse:

- 1) maanteesõidukite ja maanteeväliste liikurmasinate, siseveelaevade, põllu- ja metsamajandustraktorite ning väikelaevade, kui need ei ole merel, otto- ja diiselmootorites kasutatava bensiini, diislikütuse, gaasiõli, kerge kütteõli ja mootorikütustena kasutatavate biokütuste keskkonnanõuded;
- 2) gaasiõli, kerge kütteõli, raske kütteõli ja laevakütuste keskkonnanõuded;
- 3) biokütuste säästlikkuse kriteeriumid;
- 4) vedelkütuste keskkonnanõuetele vastavuse seire ja aruandmise kord;
- 5) biokütuse või vedelate biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise määramise meetodika.

(2²) Biokütus käesoleva seaduse tähenduses on transpordis kasutatav biomassist toodetud vedel- või gaaskütus.

(2³) Biomass käesoleva seaduse tähenduses on põllumajandusest (nii taimsetest kui ka loomsetest ainetest), metsatööstusest ja sellega seotud tootmisest, kalandusest ja vesiviljelusest saadav bioloogilise päritoluga toodete, jäämete ja jääkide bioloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete bioloogiliselt lagunev fraktsioon.”;

15)seadust täiendatakse §-ga 58¹ järgmises sõnastuses:

„§ 58¹. Kütusesekre andmekogu

(1) Kütusesekre andmekogu on riigi infosüsteemi kuuluv andmekogu, kuhu koondatakse ja kus avaldatakse kütusesekre andmed.

(2) Kütusesekre andmekogusse kantakse:

- 1) andmed kütuste hoidmise, laadimise, põletamise või muu tegevusega seotud saasteallika, sealhulgas tankla, mahuti, laeva, põletusseadme või muu saasteallika kohta;
- 2) saasteallikate käitajate kontaktandmed;
- 3) konkreetsetes saasteallikas kontrollitud kütusesekre tulemused;
- 4) mootorkütuste kvaliteedi ja koguste riikliku seire ning Euroopa Komisjoni aruannete koopiad;
- 5) andmed kütusemüügi kohta.

(3) Kütusesekre andmekogu vastutav töötleja on Keskkonnaministeerium.

(4) Kütusesekre andmekogu põhimääruse kehtestab keskkonnaminister määrusega.”;

16)paragrahvi 90 lõike 1 punktid 2–5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) iga saasteaine lubatud summaarset heitkogust ja tegelikku heitkogust kõikidest käitise tootmisterritooriumil paiknevatest saasteallikatest kokku, kaasa arvatud avariilised ning tehnoloogilised äkkheited, sealhulgas seadmete käivitamise ja seiskamise ajal tekkivad äkkheited;

3) igast üksikust saasteallikast eralduvate saasteainete tegelikke heitkoguseid tehnoloogiaprotsesside kaupa;

4) saasteallikatest väljuvatest gaasidest eralduvate saasteainete sisaldust ja välisõhu saastatuse taseme mõõtmis- või arvutamisanalüüse;

5) seadmete töötundide arvu ning tehnoloogiliste äkkheidete vältamise aega, sealhulgas seadmete käivitamise ja seiskamise kestust;”;

17)paragrahvi 90 lõiget 1 täiendatakse punktidega 6 ja 7 järgmises sõnastuses:

„6) saasteallika kategooria jaoks kehtestatud saasteainete heitkoguse piirväärtusi;

7) saasteainete heitkoguste vähendamiseks rakendatavaid meetmeid.”;

18)paragrahvi 130 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Müra normtaseme ületamise korral korraldab Terviseameti ettepanekul välisõhu müra kaardistamist või mürataseme hindamist müraallika käitaja oma kulul.”;

19)paragrahv 147 tunnistatakse kehtetuks;

20)seaduse normitehniline märkus muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„¹Nõukogu direktiiv 1996/62/EÜ välisõhu kvaliteedi hindamise ja juhtimise kohta (EÜT L 296, 21.11.1996, lk 55–63);
nõukogu direktiiv 1999/30/EÜ värveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirtasemete kohta välisõhus (EÜT L 163, 29.06.1999, lk 41–60);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/69/EÜ benseeni ja süsinikmonooksiidide piirnormide kohta välisõhus (EÜT L 313, 13.12.2000, lk 12–21);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/3/EÜ välisõhu osoonisalduse kohta (EÜT L 67, 09.03.2002, lk 14–30);
nõukogu direktiiv 1984/360/EMÜ tööstusrajatistest lähtuva õhusaaste vastu võitlemise kohta (EÜT L 188, 16.07.1984, lk 20–25);
nõukogu direktiiv 1996/61/EÜ saastatuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26–40);
nõukogu direktiiv 1999/13/EÜ teatavates toimingutes ja seadeldistes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta (EÜT L 85, 29.03.1999, lk 1–22);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1–21);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22–30);
nõukogu määrus (EMÜ) nr 1210/90 Euroopa Keskkonnaagentuuri ja Euroopa keskkonnateabe- ja -vaatlusvõrgu asutamise kohta (EÜT L 120, 11.05.1990, lk 1–6);
nõukogu direktiiv 1970/220/EMÜ mootorsõidukite ottomootorite heitgaaside tekitatud õhusaaste vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 76, 06.04.1970, lk 1–22);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1997/68/EÜ väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepelemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 59, 27.02.1998, lk 1–86);
nõukogu direktiiv 1974/150/EMÜ põllu- ja metsamajanduslike ratastraktorite tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 84, 28.03.1974, lk 10–24);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/94/EÜ, milles käsitletakse kütusesäästuga ja süsinikdioksiidi heitmetega seotud andmete tarbijale kättesaadavust uute sõiduautode turustamisel (EÜT L 12, 18.01.2000, lk 16–23);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1994/63/EÜ bensiini säilitamisel ja selle terminalidest teenindusjaamadesse jaotamisel lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) heitkoguste kontrollimise kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 24–33);
komisjoni otsus 2002/159/EÜ riigi kütusekvaliteedi koondandmete esitamise ühise vormi kohta (EÜT L 53, 23.02.2002, lk 30–36);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 2037/2000 osoonikihti kahandavate ainete kohta (EÜT L 244, 29.09.2000, lk 1–24);
nõukogu otsus 1993/389/EMÜ CO₂ ja teiste kasvuhoonegaaside heidete kontrolli- ja monitooringumehhanismi kohta (EÜT L 167, 09.07.1993, lk 31–33);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 1996/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32–46);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/49/EÜ, mis on seotud keskkonnamüra hindamise ja kontrollimisega (EÜT L 189, 18.07.2002, lk 12–25);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/107/EÜ arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliiliste aroomaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus (ELT L 23, 26.01.2005, lk 3–16);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/42/EÜ teatavates värvides, lakkides ja sõidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ (ELT L 143, 30.04.2004, lk 87–96);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokollil projektimehhanisme (ELT L 338, 13.11.2004, lk 18–23);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1998/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 1993/12/EMÜ muutmise kohta (EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58–68);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/17/EÜ, millega muudetakse direktiivi 1998/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta (ELT L 76, 22.03.2003, lk 10–19);
nõukogu direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 1993/12/EMÜ (EÜT L 121, 11.05.1999, lk 13–18), muudetud direktiiviga 2005/33/EÜ (ELT L 191, 22.07.2005, lk 59–69), muudetud direktiiviga 2009/30/EÜ (ELT L 140, 05.06.2009, lk 88–113);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris (ELT L 123, 17.05.2003, lk 42–46);
komisjoni otsus 2002/159/EÜ riigi kütusekvaliteedi koondandmete esitamise ühise vormi kohta (ELT L 53, 23.02.2002, lk 30–36);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/30/EÜ müraga seotud käitamispiirangute eeskirjade ja korra kehtestamise kohta ühenduse lennukväljal (EÜT L 85, 28.03.2002, lk 40–46);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/55/EÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest eralduvate gaasiliste heitmete vastu (ELT L 275, 20.10.2005, lk 1–163), muudetud direktiiviga 2006/51/EÜ (ELT L 152, 07.06.2006, lk 11–21);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 166/2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 1991/689/EMÜ ja 1996/61/EÜ (ELT L 33, 4.02.2006, lk 1–17);
komisjoni määrus (EÜ) nr 2216/2004 registreeritud standardit ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1–77);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, 11.06.2008, lk 1–44);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 8, 13.01.2009, lk 3–21);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 140, 05.06.2009, lk 63–87);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1985/337/EMÜ ja direktiive 2000/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006 (ELT L 140, 05.06.2009, lk 114–135).”

§ 2. Vedelkütuse seaduse muutmine

Vedelkütuse seaduse § 4 lõike 2 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Müüja on ostja nõudmisel kohustatud tagama selgituste andmise müügil oleva kütuse, sealhulgas bensiini ja diislikütuse biokütusesisalduse kohta ning kütuse omaduste ja eri bensiinisegude sobiva kasutamise kohta.”

§ 3. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2013. aasta 1. jaanuaril.

Ene Ergma
Riigikogu esimees